

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **I. M. M.**, bytom ul. Ž. C. 1641/15, R. proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát**, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-2/KDI-SK-2007 zo dňa 15. januára 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/71/2007-62 zo dňa 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/71/2007-62 zo dňa 28. októbra 2008, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-2/KDI-SK-2007 zo dňa 15. januára 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v R. č. ORP-P-500/ODI-E-2006 zo dňa 1. decembra 2006, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. f/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 3500 Sk a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 500 Sk. V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi jednoznačne preukázané, čo nenamietal ani samotný žalobca, ktorý namietal len výšku uloženej sankcie. Obrana žalobcu sa javila krajskému súdu ako účelová, jednoznačne evokovaná snahou o zníženie udelenej sankcie. Žalobcovu námietku, že je na plnom invalidnom dôchodku, platí výživné na dve deti 1000 Sk, spláca pôžičku 850 Sk, nevlastní auto a jeho jediný dopravný prostriedok je bicykel nepovažoval súd za dôvodnú a za opodstatnenú poukazujúc aj na to, že žalobca na tieto dôvody už poukazoval v odvolacom konaní a žalovaný sa s týmito námietkami vyporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Protí rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že napáda výšku pokuty a zaujatosť krajského súdu, lebo mu nebolo umožnené vyjadriť svoj názor, bolo mu odobraté slovo s tým, že môže byť vykázaný zo súdnej siene, pričom sa choval slušne. Namietal, že sa mu javí pokuta ako neadekvátne k hodnote bicykla a že išiel po chodníku na ktorom nikto nebol, bol riadne osvetlený a od penziónu kde bol kontrolovaný býva len 100 metrov, pričom nemá záznam v registri trestov a ani v a ani v karte vodiča a sankcia neplní výchovný charakter. Navrhol v konaniach o oboch priestupkoch, ktoré sa stali v priebehu týždňa, za oba uložiť pokuty 2 x 2000 Sk v dvoch mesačných splátkach. Doplnením odvolania na základe uznesenia súdu navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že výška pokuty je 2000 Sk a to z tých istých dôvodov ako v podanom odvolaní, že ho súd v plnom rozsahu nevyočul a že súd bol zaujatý, bez toho, že by zobral na zreteľ jeho možnosti zaplatiť pokutu. V ostanom zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní z 15. decembra 2008.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Pri ukladaní sankcie prihliadal na závažnosť priestupku a spôsob jeho spáchania, ako aj na osobu páchatel'a, teda že ide o invalidnú osobu, ktorá platí výživné vo výške 1000 Sk, spláca pôžičku 855 Sk a poberá invalidný dôchodok vo výške 10 000 Sk, na miesto spáchania priestupku (frekventovaná komunikácia) a čas spáchania priestupku (večerné hodiny) ako aj dopravne bezpečnostnú situáciu v okrese R., kedy bolo v roku 2006 usmrtených 8 nemotorových účastníkov cestnej premávky, z toho päť pod vplyvom alkoholu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk a bol verejne vyhlásený dňa 21. januára 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v R., Okresného dopravného inšpektorátu R. č. ORP-P-500/ODI-E-2006 zo dňa 1. decembra 2006. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. f/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že dňa 8. septembra 2006 o 23,08 hod. jazdil na bicykli značky K. nezisteného výrobného čísla v obci R., na chodníku vedľa miestnej komunikácie ul. D.. M., kde bol predpísaným spôsobom zastavený hliadkou policajného zboru. Žalobca sa po zastavení na výzvu policajnej hliadky odmietol podrobiť orientačnej dychovej skúške na alkohol prístrojom Alcotest Dräger 7410, s ev. číslom ARFM 0036 a na lekárske vyšetrenie, odber krvi, ani iného biologického materiálu nežiadal. Týmto svojim konaním porušil žalobca povinnosť uvedenú v § 3 ods. 2 písm. c/, § 52 ods. 1 a § 56 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 3500 Sk a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 500 Sk.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca spáchal priestupok tak, ako bolo zistené prvostupňovým správnym orgánom, ale namietal len výšku uloženej sankcie, ktorá sa mu javila ako neprimeraná a či bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu nebolo umožnené predniesť svoju argumentáciu ohľadom spáchaného priestupku na pojednávaní dňa 28. októbra 2008 na súde prvého stupňa.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcovi preukázané tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že v rámci správnej úvahy správne orgány v danej veci uložili primeranú sankciu a že obrana žalobu sa javí ako účelová s cieľom dosiahnuť zníženie výšky uloženej sankcie.

Z administratívneho spisu súd zistil, že správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, t.j. každý jednotlivu a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a záver, ku ktorému správny orgán dospel, zodpovedal vykonanému dokazovaniu a zásadám logického myslenia uvažovania a primeranosti udelenej sankcie, ktorej výšku namietal žalobca. Pri správnej úvahe o udelení výšky sankcie za spáchaný priestupok správny orgán prvého stupňa a následne aj žalovaný nevybočili z jej rámca a zohľadnili všetky žalobcom vznesené námietky. Vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že nemá dôvod zmeniť výšku sankcie. Sám žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že v priebehu týždňa spáchal iný priestupok na úseku cestnej premávky, teda že jazdil pod vplyvom alkoholu opakovane, nakoľko sám uviedol, že navštívil na 15 minút pohostinstvo a vypil jedno 11,5 stupňové pivo. Z tohto pohľadu sa preto javí udelená sankcia ako primeraná všetkým rozhodujúcim okolnostiam, ktoré v danom prípade posúdili administratívne orgány prejednávajúce priestupok.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivu a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 citovaného zákona). Podľa § 46 citovaného zákona rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho

vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom skutočnosti, že krajský súd bol vo veci zaujatý, nakoľko mu nebolo umožnené vyjadriť svoj názor, hoci argumentoval faktami, nechoval sa vulgárne a neslušne a že bol upozornený, že bude vykázaný zo súdnej siene a že celé súdne konanie sa mu javilo zbytočné, keď musel minúť 500 Sk, odvolací súd dospel k záveru, že toto je iba účelové tvrdenie žalobcu majúce za cieľ zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko v zápisnici z pojednávania zo dňa 28. októbra 2008 sa nenachádza žiaden záznam o tom, že by sa žalobca nemohol vo veci vyjadriť, alebo že by trval na protokolácii iných skutočností, alebo že by bol upozornený na možnosť vykázania zo súdnej siene z dôvodu jeho nevhodného správania.

Pokiaľ ide o jeho návrh na spojenie oboch konaní o priestupkoch, ktoré sa stali v priebehu týždňa, za ktoré navrhol udeliť pokuty 2 x 2000 Sk v mesačných splátkach, nemožno sa v danom prípade stotožniť s tvrdením žalobcu, že ide o totožné konanie o totožnom priestupku a ktorého výsledkom by mala byť rovnaká sankcia. V oboch prípadoch ide o dve samostatné konania, pre ktoré sú odlišné okolnosti spáchania priestupku a s ktorými môžu byť spojené iné okolnosti a iné hodnotenie dôkazov a následnej aj výška prípadnej sankcie. Kým v prvom konaní bol žalobca usvedčený zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch, že jazdil pod vplyvom alkoholu, kedy mu bolo orientačnou dychovou skúškou na alkohol nameraných prístrojom Alcotest Dräger 0,52 mg/l alkoholu v krvi, tak v tomto prípade spáchal priestupok tým, že jazdil po chodníku a odmietol sa podrobiť dychovej skúške na alkohol.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov a vykonané dôkazy boli postačujúce na prijatie záverov o porušení zákonnej povinnosti žalobcom, ktoré je kvalifikované ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Z týchto dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol považuje za vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave dňa 21. januára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská